

בשנת תש"ד או תש"ה אחרי אחת השבתות שאנ"ש לא הוזמנו לסעודה, אמר לי הרבי נשיא דורנו (הרמ"ש): שלום, כתוב 'הנחה'. אמרתי לו: 'אינני יכול לכתוב, אלא אם תחזרו לפני על השיחה'. והרבי הסכים. נכנסנו לבית הכנסת, והרבי התיישב וערך עבורי 'חזרה'. זאת לא הייתה 'חזרה' רשמית, אבל מי שנכח במקום בשעת מעשה שמע את ה'חזרה'. אחר כך אמר לי הרבי שוב: שלום, כתוב 'הנחה'. אמרתי לו שעדיין אינני זוכר את השיחה היטב וצריך לחזור עליה שוב. הרבי חזר שוב על השיחה ואז כתבתי 'הנחה'.

פעם (ליל ש"ק וילך תש"ה – הובא לקמן) סיפר הרבי הרי"צ בהתוועדות איך הוא הסדר של הנחת השופרות אצל הרביים לפני התקיעות בראש השנה, מתי מניחים את הצד הרחב כלפי חוץ ומתי כלפי פנים וכו'. אני 'הנחתי' את השיחה הזאת. בבוקר יום ראשון של ראש השנה תשי"א, קרא הרבי לר' שמואל זלמנוב לפני התפילה ושאל אותו האם יש לו את השיחה הזאת (הבעל תוקע אז היה הרב בערל ריבקיין ז"ל). ר' שמואל ז"ל לא זכר ולא ידע, ולכן ניגש מיד אלי ואמר לי שהרבי מחפש את השיחה ההיא ושאל אם יש לי את השיחה. בדיוק ימים אחדים לפני כן עיינתי בשיחה זו וזכרתי בדיוק היכן היא מונחת אצלי. אמרתי לו שארוץ הביתה אביא את זה (גרתי אז ברחוב איסטרענפארקווי מספר 763, ממש מול 770). אבל התניתי זאת בשני תנאים: (א) שיאפשרו לי להיכנס בחזרה לבית המדרש (כי כבר נהיה מאוחר והקהל הצטופף שם בזאל הקטן) (ב) שיחזירו לי לאחר מכן את השיחה, וכך היה. הלכתי והבאתי את השיחה לר' שמואל, והוא מסר זאת לרבי. הרבי עיין בזה, ואחר כך קיבלתי את ה'הנחה' בחזרה.

ש"ק פ' נשא יב סיון תש"ד

בשנת תש"ד או תש"ה אחרי אחת השבתות שאנ"ש לא הוזמנו לסעודה, אמר לי הרבי נשיא דורנו (הרמ"ש): שלום, כתוב 'הנחה'. אמרתי לו: 'אינני יכול לכתוב, אלא אם תחזרו לפני על השיחה'. והרבי הסכים. נכנסנו לבית הכנסת, והרבי התיישב וערך עבורי 'חזרה'. זאת לא הייתה 'חזרה' רשמית, אבל מי שנכח במקום בשעת מעשה שמע את ה'חזרה'. אחר כך אמר לי הרבי שוב: שלום, כתוב 'הנחה'. אמרתי לו שעדיין אינני זוכר את השיחה היטב וצריך לחזור עליה שוב. הרבי חזר שוב על השיחה ואז כתבתי 'הנחה'.

פעם (ליל ש"ק וילך תש"ה – הובא לקמן) סיפר הרבי הרי"צ בהתוועדות איך הוא הסדר של הנחת השופרות אצל הרביים לפני התקיעות בראש השנה, מתי מניחים את הצד הרחב כלפי חוץ ומתי כלפי פנים וכו'. אני 'הנחתי' את השיחה הזאת. בבוקר יום ראשון של ראש השנה תשי"א, קרא הרבי לר' שמואל זלמנוב לפני התפילה ושאל אותו האם יש לו את השיחה הזאת (הבעל תוקע אז היה הרב בערל ריבקיין ז"ל). ר' שמואל ז"ל לא זכר ולא ידע, ולכן ניגש מיד אלי ואמר לי שהרבי מחפש את השיחה ההיא ושאל אם יש לי את השיחה. בדיוק ימים אחדים לפני כן עיינתי בשיחה זו וזכרתי בדיוק היכן היא מונחת אצלי. אמרתי לו שארוץ הביתה אביא את זה (גרתי אז ברחוב איסטרענפארקווי מספר 763, ממש מול 770). אבל התניתי זאת בשני תנאים: (א) שיאפשרו לי להיכנס בחזרה לבית המדרש (כי כבר נהיה מאוחר והקהל הצטופף שם בזאל הקטן) (ב) שיחזירו לי לאחר מכן את השיחה, וכך היה. הלכתי והבאתי את השיחה לר' שמואל, והוא מסר זאת לרבי. הרבי עיין בזה, ואחר כך קיבלתי את ה'הנחה' בחזרה.